

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Under what circumstances does the Sanhedrin have the power to modify or change halacha?
2. How was Hillel allowed to introduce the legislation of Prozbul to enable creditors to collect their loans, even after the Shemitta year had passed?
3. Under what circumstances is a Beth Din allowed to issue an ordinance forbidding the consumption of fish on Shabbos?
4. What percentage of one's wealth is a person required to pay in order to avoid desecrating Shabbos?
5. In what way was the dispersion of the Jewish people throughout the world considered to have been a positive occurrence?

This and much more will be addressed in the fifth lecture of this series:

**"The Consolidation of Reform Judaism:
The Rabbinic Assemblies of Frankfurt and Breslau."**

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' חיים דוד בן הרב פרץ ע"ה

Mr. David Weiss of blessed memory.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XIX Lecture #5

THE CONSOLIDATION OF REFORM JUDAISM:
THE RABBINIC ASSEMBLIES OF FRANKFURT AND BresLAU

I. The Power of the Rabbinate

A.

אמר ר"ל מאי דכתיב: (בראשית ה) זה ספר תולדות אדם וגו' וכי ספר היה לו לאדם הראשון – מלמד שהראה לו הקב"ה לאדם הראשון דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו דור דור ופרנסיו. עבודה זרה ה.

Resh Lakish said. What is the meaning of the verse (Genesis 5:1), "This is the book of the generations of Adam"? Did Adam have a book? What it implies is that the Holy One, blessed be He, showed to Adam every [coming] generation with its expositors (or seekers of G-d), every generation with its sages, every generation with its leaders. **Avodah Zarah 5a**

B.

העיד רבי יהושע בן זרוז בן חמיו של רבי מאיר לפני רבי על ר"מ שאכל עלה של ירק בבית שאן והתיר רבי את בית שאן כולה על ידו. חברו עליו אחיו ובית אביו אמרו לו: מקום שאבותיך ואבות אבותיך נהגו בו איסור אתה תנהוג בו היתר? דרש להן מקרא זה: (מלכים ב' י"ח) וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן, אפשר בא אסא ולא ביערו בא יהושפט ולא ביערו והלא כל עבודה זרה שבעולם אסא ויהושפט ביערום אלא מקום הניחו לו אבותיו להתגדר בו אף אני מקום הניחו לי אבותי להתגדר בו. חולין ז.

R. Yehoshua b. Zeruz, the son of R. Meir's father-in-law, testified before Rabbi that R. Meir ate a leaf of a vegetable in Bethshean [without tithing it]; on this testimony, therefore, Rabbi permitted the entire territory of Bethshean. Thereupon his brothers and other members of his father's family combined to protest, saying: The place which was regarded as subject to tithes by your parents and ancestors will you regard as free? Rabbi, thereupon, expounded to them the following verse (Kings II 18:4), "And he [Hezekiah] broke in pieces the brazen serpent that Moses had made; for unto those days the children of Israel did offer to it; and it was called Nehushtan." Now, is it at all likely that Asa did not destroy it? Or that Jehoshaphat did not destroy it? Surely Asa and Jehoshaphat destroyed every form of idolatry in the world! It must therefore be that his ancestors left something undone whereby he [Hezekiah] might distinguish himself; so in my case, my ancestors left room for me to distinguish myself. **Chullin 6b-7a**

C.

תנן התם: אין תורמין מן הטמא על הטהור ואם תרם בשוגג תרומתו תרומה במזיד - לא עשה ולא כלום. מאי לא עשה ולא כלום א"ר חסדא: לא עשה ולא כלום כל עיקר דאפילו ההיא גריוא הדר לטיבליה רב נתן ברבי אושעיא אמר: לא עשה ולא כלום לתקן את השירים אבל תרומה הוי. . . . א"ל רבה לרב חסדא: לדידך דאמרת לא עשה ולא כלום כל עיקר, דאפי' ההוא גריוא הדר לטיבליה, מ"ט גזירה דלמא פשע ולא מפריש מי איכא מידי דמדאורייתא הוי תרומה ומשום דלמא פשע אפקוה רבנן לחולין וכי ב"ד מתניין לעקור דבר מן התורה - א"ל: ואת לא תסברא. . . . אמר ליה: בעאי לאותובך ערל הזאה ואזמל סדין בציצית וכבשי עצרת ושופר ולולב השתא דשנית לך: שב ואל תעשה לא

מיעקר הוא, כולו נמי שב ואל תעשה ניהו. ת"ש: (דברים י"ח) אליו תשמעון - אפילו אומר לך עבור על אחת מכל מצות שבתורה כגון אליהו בהר הכרמל הכל לפי שעה שמע לך שאני התם דכתיב: אליו תשמעון. וליגמר מיניה מיגדר מילתא שאני. . . . ת"ש א"ר אלעזר בן יעקב: שמעתי שב"ד מכין ועונשין שלא מן התורה ולא לעבור על דברי תורה אלא לעשות סייג לתורה ומעשה באדם אחד שרכב על סוס בשבת בימי יונים והביאוהו לב"ד וסקלוהו לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך ושוב מעשה באדם אחד שהטיח באשתו תחת התאנה והביאוהו לבית דין והלקוהו לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך מיגדר מילתא שאני. יבמות פט, פט, צ:

We learned (Terumos 2:2), “*Terumah* from *tomai* - ritually unclean produce may not be set apart for that which is ritually clean. If, however, such *terumah* has been set apart it is valid if the act was done in error, but if it was done wilfully it is null and void.” Now what is meant by “it is null and void”? R. Hisda replied: The act is **absolutely** null and void, even that *griva* (measure) [which has been designated as *terumah*] returns to its former state of *tevel*. R. Nassan son of R. Oshaia replied: It is null and void in respect of making the remainder fit for use, but [that which has been set apart] becomes *terumah*. . . . Said Rabbah to R. Hisda: According to you who maintain that “the act is absolutely null and void” so that “even that *griva* [which has been designated as *terumah*] returns to its former state of *tevel*, the reason being that this is a preventive measure against the possibility that one might wilfully neglect to set apart [the *terumah* from the remainder] is there anywhere [I may ask] a law that *terumah* which is valid according to the law of the Torah should, owing to the possibility that one might wilfully neglect his duty, be turned into unconsecrated produce? Could, then, a Beth din lay down a condition that would cause a law of the Torah to be **uprooted!** - The other replied: And do you not yourself agree with such a ruling? . . . [Rav Hisda], [on hearing the last reply] said to [Rabbah]: It was my intention to raise objections against your view [that the Beth din cannot uproot a Torah law] from [the following Rabbinical laws 1) the law which relate to] the uncircumcised [convert who, due to rabbinical law, cannot immediately bring the *Pesach* sacrifice], 2) the sprinkling [of the purifying waters which is forbidden rabbinically on Shabbos even if this will prevent those in need of the purification from bringing the *Pesach* sacrifice], 3) the case where a knife [of circumcision is situated in an area from which it is rabbinically forbidden to carry on Shabbos and thus the knife cannot be used to perform the circumcision if it occurs on Shabbos, thereby postponing the *Bris* to the next day], 4) the case of the linen cloak with *tzitzith* (the rabbis forbade one from putting *tzitzith* on a linen cloak, even though one is duty bound to do so by Torah law), 5) the [blood of the] lambs of Shavuous - *kivsei atzeress* [if they were not slaughtered for their intended consecration, is rabbinically forbidden to be put upon the altar if this occurred on Shabbos], 6) the shofar [is not blown on Shabbos] and 7) the lulav [is not taken on Shabbos]. Now, however, that you taught us that *shev v'al taaseh* - abstention from the performance of an act is not regarded as an abrogation [of the law, I have nothing to say since] all these are also cases of abstention. Come and hear: “You shall hearken to [the prophet]” (Deuteronomy 18:15), even if he tells you, “Transgress any of all the commandments of the Torah” as in the case, for instance, of Eliyahu on Mount Carmel, obey him in every respect in accordance with the needs of the hour! [Rabbah replied:] There it is different, for it is written, “You shall hearken to [the prophet]” Then let [rabbinic law] be deduced from it! The safeguarding of a cause is different. [In such a case, the laws of the Torah can be temporarily abrogated.] . . . Come and hear: R. Eleazar b. Yaakov stated, “I heard that even without any specific Torah [authority for their rulings] Beth din may administer flogging and [death] penalties; not, however, for the purpose of transgressing the words of the Torah but in order to make a fence for the Torah. And it once happened that a man rode on horseback on Shabbos in the days of the Greeks, and he was brought before Beth din and was stoned; not

because he deserved this penalty, but because the exigencies of the hour demanded it. And another incident occurred with a man who had relations with his wife under a fig tree, and he was brought before Beth din and flogged; not because he deserved such a penalty, but because the exigencies of the hour demanded it! [Rabbah replied:] To safeguard a cause is different. **Yevomos 89a, 89b, 90b**

D.

ויש לבית דין לעקור אף דברים אלו לפי שעה אף על פי שהוא קטן מן הראשונים שלא יהו גזרות אלו חמורין מדברי תורה עצמה שאפילו דברי תורה יש לכל בית דין לעקרו הוראת שעה כיצד בית דין שראו לחזק הדת ולעשות סייג כדי שלא יעברו העם על דברי תורה מכין ועונשין שלא כדין אבל אין קובעין הדבר לדורות ואומרים שהלכה כך הוא וכן אם ראו לפי שעה לבטל מצות עשה או לעבור על מצות לא תעשה כדי להחזיר רבים לדת או להציל רבים מישראל מלהכשל בדברים אחרים עושין לפי מה שצריכה השעה כשם שהרופא חותך ידו או רגלו של זה כדי שיחיה כולו כך בית דין מורים בזמן מן הזמנים לעבור על קצת מצות לפי שעה כדי שיתקיימו כולם כדרך שאמרו חכמים הראשונים חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה: רמב"ם הלכות ממרים ב:ד

Beth Din (the rabbinic court) has the power to uproot even these [rabbinic decrees] on a temporary basis, even if the Beth Din is inferior to the original Beth Din [that instituted the decree], for these decrees are not treated more seriously than the words of the Torah itself, which any Beth Din can uproot temporarily. In what way is this done? If the Beth Din sees that it is necessary to strengthen the practice of Judaism and to erect a protective fence in order to prevent the populace from violating the Torah, it can flog and punish in a way which is not mandated by the Torah. They are not allowed, however, to establish such measures for all generations and to declare this to be the [normative] halacha. Similarly, if the Beth Din sees that it is necessary to annul a positive commandment or to violate a negative commandment in order to bring the populace back into the practice of Judaism or to save many of Israel from violating (lit. stumbling over) other commandments, they may do so in accordance with the needs of the hour. Similar to the way a physician may amputate a hand or a foot in order to save his patient's life, so too can the Beth Din rule, at times, to temporarily violate some of the commandments in order that the entirety of the Torah remain. This is similar to the statement of the early Sages, "Desecrate one Shabbos [to save a person's life] in order that the person may keep many Shabboses." **Rambam, Hilchos Mamrim, 2:4**

E.

אמר ר' יצחק: מנין שהפקר ב"ד היה הפקר שנא': (עזרא י') כל אשר לא יבא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה. ר' אלעזר אמר מהכא: (יהושע י"ט) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל וכי מה ענין ראשים אצל אבות אלא לומר לך: מה אבות מנחילין בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין את העם כל מה שירצו. **יבמות פט:**

R. Yitzchak stated: Whence is it deduced that *hefker* (removing the ownership from the original owner and declaring the property to be ownerless) by Beth din is legal *hefker*? It is said (Ezra 10:8), "Whosoever came not within three days, according to the counsel of the princes and the elders, all his substance should be forfeited, and he himself separated from the congregation of the captivity." R. Eleazar stated [that the deduction is made] from here (Joshuah 19:51), "These are the inheritances, which Eleazar the priest. and Joshua the son of Nun, and the heads of the fathers' houses of the tribes of the children of Israel, distributed for inheritance." Now, what relation is there between Heads and Fathers? But [this has the purpose] of telling you that as

fathers may distribute as an inheritance to their children whatever they wish, so may the heads distribute as an inheritance to the people whatever they wish. **Yevamos 89b**

II. Implementing Change

A.

(1) תנן התם: פרוסכול אינו משמט, זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן שראה את העם שנמנעו מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו' עמד והתקין פרוסכול וזה הוא גופו של פרוסכול: מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה והדיינים חותמים למטה או העדים. ומי איכא מידי דמדאורייתא משמטא שביעית והתקין הלל דלא משמטא אמר אביי: בשביעית בזמן הזה ורבי היא דתניא, רבי אומר: (דברים ט"ו) וזה דבר השמיטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, בזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים ותקיננו רבנן דתשמט זכר לשביעית. ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה, עמד והתקין פרוסכול. ומי איכא מידי דמדאורייתא לא משמטא שביעית ותקיננו רבנן דתשמט - אמר אביי: שב ואל תעשה הוא. רבא אמר: הפקר ב"ד היה הפקר. גיטין לו

Hillel Instituted the *Prosbul*: We have learned elsewhere: A *prosbul* prevents the remission of debts [in the Sabbatical year]. This is one of the regulations made by Hillel the Elder. For he saw that people were unwilling to lend money to one another and disregarded the precept laid down in the Torah (Deuteronomy 15:9), "Beware that there be not a thought in your wicked heart, saying, 'The seventh year, the year of release, is at hand;' and your eye be evil against your poor brother, and you give him nothing; and he cry to the L-rd against you, and it be sin to you." He therefore decided to institute the *prosbul*. The text of the *prosbul* is as follows, "I hand over to you, So-and-so, the judges in such-and-such a place, [my bonds], so that I may be able to recover any money owing to me from So-and-so at any time I shall desire," and the *prosbul* was to be signed by the judges or witnesses. But is it possible that where according to the Torah the seventh year releases and Hillel should ordain that it should not release? Abaye said: He was dealing with the Sabbatical year in our time, and he went on the principle laid down by Rabbi, as it has been taught: Rabbi says: [It is written (Deuteronomy 15:2)], "Now this is the matter of the *shemitta* - release; [every creditor] shall release." The text indicates here two kinds of *shemitta* - release, one the release of land (Leviticus Chapter 25) and the other the release of money (Deuteronomy Chapter 15). When the release of land is in operation the release of money is to be operative, and when the release of land is not operative the release of money is not to be operative. The Rabbis, however, ordained that it should be operative, in order to keep alive the memory of the Sabbatical year, and when Hillel saw that people refrained from lending money to one another, he decided to institute the *prosbul*. - But is it possible that where according to the Torah the seventh year does not release, the Rabbis should ordain that it does release? Abaye replied: It is a case of "sit still and do nothing" (i.e. passively, the Sages have the power to abrogate a law of the Torah, such as in the case of the taking of the *lulav* on Shabbos). Rava, however, replied: The Rabbis have power to expropriate [for the benefit of the public] - *hefker Bais Din hefker*. **Gitin 36a-b**

מי איכא מידי דמדאורייתא משמט שביעית ותיקן הלל דלא משמט: השתא לא בעי רבא לשנויי אהך קושיא דהפקר ב"ד היה הפקר כדמשני בתר הכי משום דקשיא ליה דלא היה לו להלל לעקור שביעית שהיא דאורייתא ואע"ג דדרשינן בספרי ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך (דברים טו) ולא של אחיך בידך מכאן אמרו המלוה חבירו על המשכון והמוסר שטרותיו לב"ד אין משמיטין מ"מ לא היה

לו לעשות תקנה ללמד לעשות כן שביטל בכך השמטת כספים שצותה תורה ובקונט' פירש דרבא קאי נמי לשנויי פרכא דהכא ודרשא דספרי עיקרה אמלוה על המשכון דמוסר שטרותיו הוי מטעם דהפקר ב"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמיך לה: תוס' שם

B.

(1) משרבו הרוצחנין בטלה עגלה ערופה. משבא אליעזר בן דינאי, ותחינה בן פרישה היה נקרא - חזרו לקרותו בן הרצחן. . . לפי שאינה באה אלא על הספק, משרבו הרוצחנין בגלוי. סוטה מז

When murderers multiplied, the ceremony of breaking a heifer's neck (*eglah arufa*) was discontinued. That was when Elierzer ben Dinai, also called Tehinah ben Perishah appeared. . . . because it is only performed in a case of doubt; but when murderers multiplied openly, the ceremony of breaking a heifer's neck was discontinued. **Sotah 47a-b**

(2) ארבעים שנה עד שלא חרב הבית גלתה לה סנהדרין וישבה לה בחנויות. למאי הילכתא אמר רבי יצחק בר אבדימי: לומר . . . שלא דנו דיני נפשות. שבת טו.

Forty years before the destruction of the Temple the Sanhedrin went into exile and took its seat in *chanuyos* - the trade Halls [on the Temple Mount]. In respect to what law [is this stated]? - Said R. Yitzchak b. Abdimi, To teach that they did not adjudicate in capital cases. **Shabbos 15a**

(3) מ"ט כיון דחזו דנפישו להו רוצחין ולא יכלי למידן אמרו: מוטב נגלי ממקום למקום כי היכי דלא ליחייבו דכתיב: (דברים יז) ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא, מלמד שהמקום גורם. עבודה זרה ה:

Why? Because when the Sanhedrin saw that murderers were so prevalent that they could not be properly dealt with judicially, they said: Rather let us be exiled from place to place than pronounce them guilty [of capital offences] for it is written (Deuteronomy 17:10), "And you shall do according to the sentence, which they of that place, which the L-rd shall choose, shall declare to you;" which implies that it is the place that matters. **Avodah Zara 8b**

C.

משרבו המנאפים פסקו המים המרים ורבי יוחנן בן זכאי הפסיקן, שנאמר: (הושע ד) לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם וגו'. . . ת"ר: (במדבר ה) ונקה האיש מעון, בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו וכו'. מאי ואומר וכי תימא, עון דידיה אין, אשתו, ואומר: (הושע ד) לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה כו'. מאי ואומר וכי תימא, עון דידיה אין, דבניה ודבנתיה לא תא שמע: לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה וכי תימא, עון אשת איש אין, עון דפנויה לא, ת"ש: כי הם עם הזונות יפרדו ועם הקדשות יזבחו וגו'. מאי ועם לא יבין ילבט אמר רבי אלעזר, אמר להם נביא לישראל: אם אתם מקפידין על עצמכם מים בודקין נשותיכם, ואם לאו אין המים בודקין נשותיכם. סוטה מז

When adulterers multiplied, the ceremony of the bitter water was discontinued and it was R. Yohanan b. Zakkai who discontinued it, as it is said (Hosea 4:14), "I will not punish your daughters when they commit immoral acts, your brides when they commit adultery, for they themselves etc." . . . Our Rabbis taught: "And the man shall be free from iniquity" (Numbers 5:31) - [this means that] at the time when the man is free from iniquity, the water proves his wife; but when the man is not free from iniquity, the water does not prove his wife. Why, then, [was it necessary for the Mishnah to add]: As it is said (Hosea 4:14), "I will not punish your daughters when they commit immoral acts etc." Should you say that his own iniquity [prevents the water from proving his wife] but the iniquity of his sons and daughters does not, come and

hear: "I will not punish your daughters when they commit immoral acts, your brides when they commit adultery, for they themselves etc." And should you say that his sin with a married woman [prevents the water from proving his wife] but not if it was with an unmarried woman, come and hear: "For they themselves go aside with harlots etc." (ibid.) What is the meaning of, "And therefore the people who do not understand shall fall"? R. Eleazar said: The prophet spoke to Israel, If you are scrupulous with yourselves, the water will prove your wives; otherwise the water will not prove your wives. **Sotah 47a-b**

D.

(1) מעשה שעמדו קנינין בירושלים בדינר זהב אמר רבן שמעון בן גמליאל: המעון הזה לא אלין הלילה עד שיהיה בדינרין בסוף נכנס לב"ד ולמד: האשה שיש עליה ה' לידות ודאות ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה ועמדו קנינין ביום ההוא ברבעתים. כריתות ח.

It once happened in Jerusalem that the price of a pair of doves rose to a golden dinar [which is the equivalent of twenty five silver dinars]. Said R. Shimon ben Gamliel, "By this Sanctuary, I shall not go to sleep tonight before they cost but a [silver] dinar!" Then he entered the Beth Din and taught: If a woman had five certain births or five certain issues, she only needs to bring one offering and may then eat the sacrificial food. She is not bound to bring the other offerings. [This was a temporary ruling which Rabban Shimon ben Gamliel and his Beth Din issued.] Thereupon, the price of a pair of birds stood at a quarter of a [silver dinar]. **Kreisus 8a**

(2) אם מוכרי הדגים מייקרין השער נכון לתקן שלא יקנו דגים איזה שבתות עד שיעמוד השער על מקומו והנה בבה"ט הביא דלא יעשו תקנה רק אם הוסיפו המקח יתר על שליש מכמו שהיה מקדם אבל בא"ר ובפמ"ג כתבו דאף פחות משליש יוקר יש לעושת תקנה משום עניים. . . . משנה ברורה סימן רמ"ב סעיף קטן ב

If those who sell fish raise the price, it is proper [for a community] to issue a temporary ordinance forbidding the purchase of fish until the price returns to the norm. Behold the *Baer Haitaiv* and the *Pri Megadim* quote a source that a community should not issue such an ordinance unless the price was raised more than a third over the norm. The *Elyah Rabbah* and the *Pri Megadim*, however, wrote that such measures should be taken even when the price rose less than a third, because of the hardship that increased prices pose for the destitute. . . . **Mishna Berurah 242:2**

III. *Mesirus Nefesh* - Self Sacrifice to Fulfill *Mitzvos*

A.

(1) כל העבירות שבתורה חוץ מעבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכת דמים אם אומרים לו לאדם שיעבור עליהם או יהרג אם הוא בצינעה יעבור ואל יהרג. . . . הגה: ואם יוכל להציל עצמו ככל אשר לו צריך ליתן הכל ולא יעבור לא תעשה. שולחן ערוך יורה דעה קנ"א

In a situation where a person is threatened with death if he does not commit a certain sin, if the violation occurs in private, he may commit the sin in order to prevent his death. This rule applies to any of the commandments of the Torah, with the exception of idolatry, immorality (adultery and incest), and spilling of blood. . . . **Gloss [of R. Moshe Iserlish]:** *If he can save himself by giving the other party all of his possessions, he must do so in order to avoid violating a negative commandment. . . . Shulchan Aruch Yoreh Deah 157:1*

(2) **ולא יעבור לא תעשה:** אבל מצות עשה אפילו מצוה עוברת א"צ לבזבז יותר מחומש. ש"ך שם

In order to avoid violating a negative commandment: Regarding a positive commandment, even if the mitzvah is time sensitive, one is not required to give up more than a fifth [of one's income in order to fulfill it]. **Shach, ibid.**

B.

ואם הוא בפרהסיא דהיינו בפני עשרה מישראל חייב ליהרג ולא יעבור אם העובד כוכבים מכוין להעבירו על דת אבל אם אינו מכוין אלא להנאתו יעבור ואל יהרג ואם הוא שעת הגזיר' (על ישראל לבדם) (ב"י בשם נ"י) אפילו אערקתא דמסאנא (פירוש רצועת המנעל) יהרג ואל יעבור . . . שולחן ערוך יורה דעה קנז:א

If this would occur in public, i.e. in the presence of ten Jews, one is obligated to let himself be killed rather than sin. This rule is only applicable in the situation where the intention of the Gentile is to force the Jew to violate his religious principles. In the case where the Gentile's motivation is strictly for his own pleasure, then the Jew should commit the sin rather than be killed. If, however, it is at a time when there is a governmental decree to assimilate Jewry, one is required to give up his life even when one is being forced to change [something as minor as a Jewish custom in regards to a] shoe lace. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 157:1**

C.

ובעבודת כוכבים ג"ע ש"ד אפילו בצינעה ושלא בשעת הגזרה ואפי' אין העובד כוכבים מכוין אלא להנאתו יהרג ועל יעבור . . . וכל איסור עבודת כוכבים וג"ע וש"ד אע"פ שאין בו מיתה רק לאו בעלמא צריך ליהרג ולא לעבור. שולחן ערוך יורה דעה קנז:א

In regards to idolatry, immorality (adultery and incest), and spilling of blood, even if this [crime] would occur in private and in the absence of a governmental decree and even if the Gentile's only intention was the fulfillment of his own pleasure, nevertheless one must let himself be killed in order to avoid violating the law. . . . This applies to any prohibition linked to these sins, even for those crimes where the penalty is not death but just a simple admonishment. Nonetheless, even in those situations one is required to give up his life rather than sinning. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 157:1**

IV. An Inspired People

A.

אמרו לו: רבי, שכח ולא הביא סכין מערב שבת מהו אמר להן: הלכה זו שמעתי ושכחתי. אלא הנח להן לישראל אם אין נביאים הן - בני נביאים הן. למחר מי שפסחו טלה - תוחבו בצמרו מי שפסחו גדי תוחבו בין קרניו. ראה מעשה ונזכר הלכה ואמר: כך מקובלני מפי שמעיה ואבטליון. פסחים סו.

[The B'nai Basaira, the leadership of the Sanhedrin, prior to Hillel,] asked [Hillel], "Master, what if a man forgot and did not bring a knife [to the Temple to slaughter the *korbon Pesach* - the personal Passover sacrifice, which was scheduled to be brought on Shabbos,] on the day before Shabbos?" "I have heard this law," he answered, "but have forgotten it. But leave it to Israel: **if they are not prophets, yet they are the children of prophets!**" On the morrow, he whose Passover [sacrifice] was a lamb stuck it [the knife] in its wool; he whose Passover [sacrifice] was a goat stuck it between its horns. [Hillel] saw the incident and recollected the halachah and said, "Thus have I received the tradition from the mouth[s] of Shemaiah and Abtalyon." **Pesachim 66a**

B.

אמר רב חסדא: בתחילה קודם שחטאו ישראל, היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד, שנאמר: (דברים כג) כי ד' א-להיך מתהלך בקרב מחניך, כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם, שנאמר: (דברים כג) ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. סוטה ג:

R. Hisda said: At first, before Israel sinned [against morality], the *Shechinah* (the Divine Presence) abode with each individual; as it is said (Deuteronomy 23:15), "For the L-rd your G-d walks in the midst of your camp." When they sinned, the *Shechinah* departed from them; as it is said (ibid.), "That He see no unclean thing in you and turn away from you." **Sotah 3b**

V. The Mission of Israel

A.

וְעַתָּה אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמַלְכֵת כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁמוֹת י"ט-ה-ו

Now therefore, if you will obey My voice indeed, and keep My covenant, then you shall be My own treasure among all peoples; for all the earth is Mine; And you shall be to Me a kingdom of priests, and a holy nation. These are the words which you shall speak to the people of Israel. **Exodus 19:5-6**

(2) כִּי תִהְיוּ מְמַלְכֵת כְּהֹנִים לְהַבִּין וּלְהוֹרֹת לְכָל הַמִּין הָאֲנוּשִׁי לְקְרוֹא כֻלָּם בְּשֵׁם ד' וּלְעַבְדוֹ שְׁכַם אֶחָד. סְפוּרְנוֹ, שֵׁם

For you shall be a kingdom of priests to given understanding and guidance to the entire human race so that they call together in G-d's name and serve Him in unity. **Seforno, ibid.**

B.

אֲנִי ד' קָרָאתִיךָ בְּצַדִּיק וְאַחֲזַק בְּיָדְךָ וְאַצְרִיךָ וְאַתְּנֶנְךָ לְבְרִית עִם לְאוּר גּוֹיִם: לְפָקֵחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסִיר מִבֵּית כְּלָא יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ: יִשְׁעִיה מִבּוֹ-ז

I, the L-rd, have called you in righteousness, and will hold your hand, and will keep you, and give you for a covenant of the people, **for a light to the nations**; To open the blind eyes, to bring out the prisoners from the prison, and those who sit in darkness, out of the prison house. **Isaiah 42:6-7**

C.

אמר רבי אלעזר: לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים, שנאמר (הושע ב) וזרעתיה לי בארץ. כלום אדם זורע סאה אלא להכניס כמה כורין. פסחים פז:

R. Elazar said: The Holy One, blessed be He, only exiled Israel among the nations in order that proselytes might join them, for it is said (Hosea 2:25), "And I will sow her unto Me in the land." Surely a man sows a se'ah in order to harvest many kor (a kor equals 30 se'ah)! **Pesachim 87b**

D. Each individual member of this people, as long as he has not solemnly separated himself and voluntarily excluded himself from its community, accepts his share in that great mission of dispersion. . . . **Solomon Ludwig Steinheim**

VI. The Sanctity of Shabbos and Yom Tov

A.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לַד' אֲ-לֹהֶיךָ
 לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אֹתָהּ | וּבִנְךָ וּבִתְךָ עֹבְדֶיךָ וְאֹמְתֶיךָ וּבְהֵמְתֶךָ וּגְרֶיךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה ד' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ ד' אֶת יוֹם
 הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ: שְׁמוֹת י"ט:ח-יא

Remember the Sabbath day, to keep it holy. Six days shall you labor, and do all your work; But the seventh day is the Sabbath of the L-rd your G-d; in it you shall not do any work, you, nor your son, nor your daughter, your manservant, nor your maidservant, nor your cattle, nor your stranger that is within your gates; For in six days the L-rd made heaven and earth, the sea, and all that is in them, and rested the seventh day; therefore the L-rd blessed the Sabbath day, and made it holy. **Exodus 19:8-11**

B.

והשתא דידיענין בקביעא דירחא מאי טעמא עבדינן תרי יומי - משום דשלחו מתם: הזהרו במנהג אבותיכם בידיכם, זמנין דגזרו שמדא ואתי לאקלקולי. ביצה ד:

[Originally two days were kept outside of *Eretz Yisrael* because the populace were not familiar with the astronomical system of determining the new moon and the exact date of the onset of *Rosh Chodosh* - the new month.] But now that we are well acquainted with the fixing of the new moon, why do we still observe two days? Because [the Sages in *Eretz Yisrael*] sent [a directive to the Jews of the Diaspora]: Give heed to the customs of your ancestors which have come down to you [and continue to observe two days]; for it might happen that the government might issue a decree of forced assimilation [and the system of establishing the calendar might well again be forgotten] and thus would lead to confusion [and violation of the *Yom Tov* - of the holidays]. **Beitza 4b**